Otec Tomáš Halík na sviatok Všetkých svätých zvestoval: V Nebi možno budú svätci všetkých náboženstiev vrátane Budhu. Na záver pridal politickú agitku a došlo aj na Fica

Aktuality **1. novembra 2026**

Otec Tomáš Halík opäť potešil všetkých, čo nepovažujú za nutné zaoberať sa katolíckou Cirkvou ohľadom svojej spásy. Vo svojej kázni na sviatok Všetkých svätých nás ubezpečil, že budeme prekvapení, koľko príslušníkov iných náboženstiev bude v Nebi.

Na začiatok sa otec Tomáš podelil s divákmi o svoju predstavu sviatku Všetkých svätých, ktorú mal v minulosti. Z povedaného nevyplýva, akú časť svojho života má na mysli, podľa opisu toho, čo si predstavoval, by som tipoval na čas malín a detských hier, avšak kto som ja, aby som o tom rozhodoval:

„*Kedysi dávno som si predstavoval, že v tento deň je v Nebi banket pre všetkých svätcov a svätice* (Povšimnime si rodovo vyváženej rétoriky otca Tomáša; pozn. aut.), *ktorých mená sú v cirkevnom kalendári.*“

Teraz však už dospel v privátnej vedomostnej evolúcii ďalej a tento sviatok vníma *„skôr ako pripomienku tých, ktorých mená v cirkevnom kalendári nie sú a nikdy zrejme ani nebudú*“.

Jeho úvaha sa následne uberá smerom k možnosti, že Boh svojich najmilovanejších svätých „*žiarlivo skryl*“. Prečo by Boh pred katolíckou Cirkvou, ktorá je jedinou pravou ohlasovateľkou a strážkyňou Jeho Zjavenia niečo naschvál skrýval a namiesto tých najlepších svätcov Duch Svätý Cirkvi ponechal menej významných svätcov, to už otec Tomáš nešpecifikuje. Len mimoriadne vtipne a veselo (usudzujem z toho, že sa pri tom usmieva) o Bohu podotýka:

„*A ich mená neprezradil ani vatikánskej Kongregácii pre svätorečenia*.“

Otec Tomáš pokračuje a prorokuje, že keď prídeme do Nebeského kráľovstva, zažijeme tam prekvapenie. No nemá na mysli to, čo „*ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo*“, ale to, že v Nebi uvidíme tých, o ktorých sme si podľa otca Tomáša doteraz mysleli, že tam asi nebudú – príslušníkov iných náboženstiev:

„*Pokiaľ po smrti dôjdeme na tú správnu stranu, po Ježišovej pravici, zažijeme tam veľké prekvapenia. Možno uvidíme milióny doteraz neznámych, skrytých svätcov* (A aj svätíc hádam, no nie!?; pozn. aut.) *z rôznych národov, kultúr a náboženstiev. … Možno tam stretneme mnohých, ktorých by sme tam nečakali, pretože s nami nepatrili do rovnakej cirkvi a rovnakého náboženstva.*“

Od otca Tomáša sa však nedozvieme podstatu toho, prečo vlastne budeme prekvapení. Logicky mi napadá len jeden dôvod: prekvapení budeme preto, lebo doteraz sme mali informáciu, že to bude inak – že v Nebi budú predovšetkým tí, ktorí uverili v Ježiša Krista ako Božieho Syna a k tejto viere došli skrze katolícku Cirkev, pričom ako záväzne učí *Florentský koncil*, príslušníci všetkých ostatných náboženstiev sa „*skôr rútia do večného zatratenia*“, než aby boli spasení.

Odkiaľ však má katolícky kňaz novú informáciu, o ktorej je sám presvedčený, že je pre nás prekvapujúca a ktorá je v rozpore s doteraz nami očakávanou realitou Nebeského kráľovstva? To nám zabudol zvestovať. Zato sme sa dozvedeli, na rozdiel od Danteho, že nás v Nebi možno čaká aj Budha alebo Sokrates, ktorého veľký taliansky poeta necháva smutne prešľapovať ako pohana v Predpeklí.

„*Možno si tam pohovoríme aj s Budhom* (otec Tomaš sa pri tejto informácii radostne usmieva a zrejme sa na dialóg s Budhom už teraz teší; pozn. aut.) *alebo so Sokratom*.“

Po tomto úsmevnom *entré* sa otec Tomáš prepne do sofistikovanejšej teologickej polohy a oznámi, že o posmrtnom živote toho príliš veľa nevieme:

„*S istotou vieme len to, že Boh je silnejší než smrť. A čo sa týka svätcov,* ***tak môžeme povedať s istotou, podporenou učením Cirkvi, že medzi nimi sú aj ľudia, ktorí nezdieľali našu vieru***.“

O tom, že je Boh silnejší než smrť, som už od katolíckej Cirkvi samozrejme počul, ale kde otec Tomáš zobral tvrdenie, že máme ***„istotu“*** (!), že v Nebi sú aj svätci iných náboženstiev, to skutočne netuším. Katolícka Cirkev vždy učila, že aj niektorí nekresťania ***„môžu“*** byť spasení, avšak nikdy netvrdila, že budú spasení s istotou. Katolícka Cirkev učí, že istotne budú spasení katolícki kresťania, avšak aj z tých len tí, ktorí zomrú v stave posväcujúcej milosti, nie v stave smrteľného hriechu. Všetci ostatní ľudia ohľadom svojej spásy visia v neistote.

Novosť svojho tvrdenia akoby potvrdzoval následne otec Tomáš sám, keď oznamuje ohľadom istoty o svätcoch iných náboženstiev v Nebi:

„*Boh je nekonečne veľkorysejší než naše predstavy a teórie*.“

Čo však myslí otec Tomáš pod „*našimi teóriami*“? Myslí katolícke teórie? Určite áno, a to v oboch možných vysvetleniach. Buď ako katolícky kňaz myslí pod „*našimi teóriami*“ len katolícke teórie, a teda hovorí o katolíckych teóriách, alebo myslí všetky teórie ohľadom posmrtného života, ktoré sú na svete, avšak do nich nevyhnutne patrí aj teória katolícka. Tak či onak sa od katolíckeho kňaza zrejme dozvedáme, že katolícka dogmatika a teológia, buď spolu s ostatnými teóriami alebo samotné, sú nielen nedostatočné vo vzťahu k Božej absolútnosti, čo všetci katolíci vedia, alebo by aspoň mali vedieť, ale aj to, že zrejme nedostatočne referujú o Jeho veľkorysosti! Ergo, otec Tomáš má zrejme nejaké lepšie informácie o miere Božej veľkorysosti než my ostatní, ktorí sa spoliehame na tzv. „*naše teórie*“.

Aby nebolo sviatočnej atmosféry málo, otec Tomáš následne cituje anekdotu o spupných a netolerantných katolíkoch:

„*Stará anekdota hovorí, že katolíci budú v Raji za vysokou ohradou, aby sa nevydesili z toho, že medzi vyvolenými sú aj inoverci.*“

Následne otec Tomáš predvádza veľkú školu modernistického a synodálneho zahmlievania a ohýbania faktov. Pracuje s tým, že mnoho katolíkov nereflektuje súvislosť medzi cirkevným tvrdením, že nekatolíci „*môžu*“ byť teoreticky spasení a cirkevným tvrdením, že len katolíci v stave posvätujúcej milosti budú „*s istotou*“ spasení. To mu umožňuje navodiť atmosféru, v rámci ktorej sa pravoverní katolíci, ktorí vyznávajú to, čo Cirkev vždy učila, a síce že „e*xtra Ecclesia nula salus – mimo Cirkvi niet spásy“* (čiže rozvinuté v „*našej teórii*“ – mimo Cirkev nemá nikto istotu spásy) javia dokonca ako nejakí bludári! Zavádzajúco ďalej pripomína prípad amerického jezuitu z roku 1949, ktorého Cirkev neodsúdila zato, že tvrdil *extra Ecclesia nula salus*, ale zato, že tvrdil, že všetci nekatolíci „*nemôžu*“ byť nikdy spasení, čo Cirkev nikdy samozrejme netvrdila. Avšak to, že sa nedá vylúčiť potenciálna spása niektorých nekresťanov ešte neznamená, že k nej určite aj dôjde. Tvrdenie Tomáša Halíka, že máme istotu o večnom pobyte pohanských svätcov v Nebi, nemá oporu v cirkevnom učení.

A otec Tomáš zavádza ďalej a tvári sa, akoby až v roku 1949 (v modernej pokrokovej dobe) kongregácia Svätého ofícia potvrdila, že zásadu *Extra ecclesia nula salus* **už** „*takto úzko vykladať nie je možné*“. Lenže toto Cirkev vedela vždy a nie je to nič nové. Už zmieňovaný *Florentský koncil* práve preto píše, že pohania a heretici sa „*pravdepodobne/skôr*“ a teda nie istotne rútia do zatratenia, než aby boli spasení, ergo Cirkev sa to neodvážila ani vtedy tvrdiť s istotou. To však na druhej strane neznamená, že máme istotu, ako tvrdí otec Tomáš, že v Nebi budú.

No a dostávame sa k téme najmilovanejšej – k II. vatikánskemu koncilu. Ten podľa otca Tomáša, napriek tomu, že bol, ako vieme, len pastoračným koncilom, „***zásadne** rozšíril*“ náuku o spáse. Následne však ako dôkaz vyslovuje vetu, ktorú učila Cirkev dávno pred posledným koncilom:

„*Cirkev učí, že aj nepokrstený **môže** byť spasený, pokiaľ žije podľa svojho svedomia, ak jeho neprijatie krstu nebolo výrazom **vedomého odmietnutia Krista.***“

To, čo otec Halík prezentuje ako čerstvú novinku, to sa môžu čitatelia dočítať v oficiálnej katolíckej teologickej literatúre aj spred 20. storočia. Odhliadnuc od toho, že navyše opäť ignoruje podmienený potenciálny charakter spásy pohana a nešpecifikuje ani, čo sa rozumie „*vedomým odmietnutím Krista*“. Namiesto toho, aby to vysvetlil, hádže vinu za neprijatie kresťanstva pohanmi na kresťanov:

„*To znamená napríklad, že pokiaľ niekomu zabránilo v prijatí krstu zlé správanie kresťanov, ktorých poznal, tak to zrejme nie je vina jeho, ale skôr tých, čo vydali antisvedectvo.*“

Pri ďalšom rozvíjaní jeho teologických úvah, ktoré si môžete vypočuť vo videu, som už nemal silu sa touto homíliou zaoberať. Ukázalo sa však, aké dôležité je neochabovať! Keď som už chcel skončiť so sledovaním, otec Tomáš sa odrazu k pobaveniu publika a k môjmu radostnému pookriatiu prepol do bojového módu a začal hovoriť o politike, pričom sa jeho kázeň šokujúco a bez varovania zmenila na čistú prvoplánovú politickú agitku!

„*Modlime sa za múdrosť pre všetkých, ktorí na rôznych miestach sveta pristupujú v týchto týždňoch k volebným urnám. V našich senátnych a komunálnych voľbách sme dali jasný odkaz súčasnej vláde, že máme dosť jej mocenskej arogancie. Podobne zvíťazila demokracia nad autoritárstvom v Srbsku a v Brazílii. A veríme, že sa tak stane aj v Spojených štátoch.*“

Nebudem urážať inteligenciu čitateľov citovaním pokračujúcich propagandistických výlevov ohľadom demonštrácií v Česku za televízne poplatky. Čo majú tie spoločné so sviatkom Všetkých svätých (a svätíc), to vie skutočne opäť asi len otec Tomáš. Dokonca zvoláva veriacich na demonštráciu v Prahe na Letnej!

Ale náš des pokračuje a rastie: Tomáš Halík oznamuje počas kázne na Všetkých svätých, že za bojom o televízne poplatky (rozumej – za slobodu médií) stojí aj otec arcibiskup Přibyl, ako aj celá Česká biskupská konferencia! Nazval zároveň súčasnú českú vládu „*vládou národnej hanby*“ a nezabudol dodať, že jej treba zabrániť, aby neviedla Česko cestou Orbána a Fica! Čo všetko sa jeden nedozvie na sviatok Všetkých svätých! Tomu hovorím úderka…

Som teda rád, že aj tento drobný teologický výlet ohľadom tohto, ako sa doteraz v Cirkvi zatajovalo, že pohanskí svätci budú istotne v Nebi, môžeme vďaka tejto agitke a jej záveru zakončiť na Slovensku obligátnym zdôvodnením, prečo sa niečo pokazilo: „… *lebo Fico*“.

Tým pádom už zrejme vieme aj to, prečo to doteraz v tom Nebi nefungovalo…

Branislav Michalka

Zdroj: Akademická farnosť Praha – Salvátor, titulný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/otec-tomas-halik-na-sviatok-vsetkych-svatych-zvestoval-v-nebi-mozno-budu-svatci-vsetkych-nabozenstiev-vratane-budhu-na-zaver-pridal-politicku-agitku